

Rozsudok v spojených veciach C-457/11 až C-460/11
Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort)/
Kyocera, Epson Deutschland GmbH, Xerox GmbH, Canon Deutschland
GmbH
a
Fujitsu Technology Solutions GmbH, Hewlett-Packard GmbH/VG Wort

Tlač a informácie

Náhrada odmeny za vyhotovovanie rozmnoženín chránených diel sa môže vyberať aj pri uvádzaní tlačiarne alebo počítača na trh

Členské štáty majú širokú mieru voľnej úvahy pri určení osoby povinnej zaplatiť túto náhradu, ktorej cieľom je odškodniť autorov za rozmnožovanie ich diela bez ich súhlasu

Podľa práva Únie¹ členské štáty v zásade priznajú autorom a nositeľom práv súvisiacich s autorským právom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať rozmnožovanie ich diel alebo iných predmetov ochrany. Členské štáty však môžu stanoviť výnimky alebo obmedzenia tohto výlučného práva. Môžu teda povoliť najmä po prvé vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie a po druhé ich vyhotovenie na papieri alebo na inom podobnom podklade, ktoré sa uskutočňuje použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom. Členský štát, ktorý využije túto možnosť, však musí zabezpečiť, že nositelia práv dostanú „primeranú kompenzáciu“. Táto kompenzácia má za cieľ odškodniť autorov za rozmnožovanie ich chránených diel bez ich súhlasu.

Bundesgerichtshof (Spolkový súd, Nemecko) rozhoduje vo veciach týkajúcich sa primeranej kompenzácie za rozmnožovanie chránených diel prostredníctvom viacerých prístrojov, medzi ktorými je predovšetkým tlačiareň a osobný počítač, najmä ak sú tieto dva prístroje prepojené. V uvedených veciach organizácia kolektívnej správy autorských práv VG Wort zastupujúca osoby, ktoré majú práva k tlačným dielam v Nemecku, podala návrh, aby sa podnikom Canon, Epson, Fujitsu, Hewlett-Packard, Kyocera a Xerox uložila povinnosť oznámiť jej informácie o množstve a povahe tlačiarň predaných od roku 2001. Navyše VG Wort požiadala, aby boli podniky Kyocera, Epson a Xerox zaviazané na zaplatenie náhrady odmeny prostredníctvom poplatku vybraného za osobné počítače, tlačiarne a/alebo plotery uvedené na trh v Nemecku v rokoch 2001 až 2007. Za týchto okolností sa Bundesgerichtshof obrátil na Súdny dvor, aby tento súd podal výklad relevantných ustanovení práva Únie.

Rozsudkom z dnešného dňa Súdny dvor odpovedal, že pojem „rozmnožovanie použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky“, zahŕňa aj rozmnožovanie prostredníctvom tlačiarne a osobného počítača, ak sú tieto dva prístroje prepojené. V takomto prípade môžu členské štáty zaviesť systém zaväzujúci zaplatiť primeranú kompenzáciu osobami, ktoré majú prístroj, ktorý prispel neautomatizovaným spôsobom k jednému procesu vyhotovenia rozmnoženiny chráneného diela alebo akéhokoľvek iného predmetu ochrany na určitý podklad, ak majú tieto osoby možnosť preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na svojich zákazníkov, pričom výška tejto primeranej kompenzácie, ktorá sa má poskytnúť ako náhrada škody spôsobenej autorovi celým jedným takým procesom, sa nesmie v zásade líšiť od výšky kompenzácie stanovenej za vyhotovenie rozmnoženiny, ktorá sa vyhotovuje len jedným prístrojom.

Navyše Súdny dvor rozhodol, že prípadný akt, ktorým nositeľ práv súhlasil s rozmnožovaním svojho chráneného diela alebo iného predmetu ochrany, nemá vplyv na primeranú kompenzáciu.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

Súdny dvor navyše spresnil, že nepoužitie dostupných technologických opatrení určených na predchádzanie alebo obmedzovanie nepovoleného vyhotovovania rozmnoženín nemôže spôsobiť zánik povinnosti primeranej kompenzácie za vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie. Použitie takých opatrení zo strany nositeľov práv je totiž dobrovoľné. Dotknutý členský štát však môže stanoviť, či konkrétna výška tejto kompenzácie závisí alebo nezávisí od takých technologických opatrení, s cieľom skutočne stimulovať nositeľov práv, aby prijímali uvedené opatrenia, a teda dobrovoľne prispievali k správne uplatňovaniu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie.

Na záver Súdny dvor odpovedal, že relevantná právna úprava – smernica, ktorá nadobudla účinnosť 22. júna 2001 a ktorú členské štáty mali prebrať do vnútroštátneho práva do 22. decembra 2002, – sa neuplatňuje na akty o používaní chránených diel a iných predmetov ochrany, ktoré boli uzavreté pred 22. decembrom 2002.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499